

Hanuš Brod A Jeho Třída

Tohle je bratrova třídní fotka, bratr stojí v prostřední řadě čtvrtý zleva.

Tahle fotka je pro mě důležitá hlavně proto, že ja na ní slečna učitelka Hnátová, pro mě vzor dokonalé učitelky, byla to laskavá a milá žena. Obrázek je ze dvora školy, kam jsme chodili.

Myslím, že tehdy byl zvyk, že ženy mohly být učitelkami nebo vychovatelkami jen do doby, než se provdaly, a pak už nesměly. Bylo to pravděpodobně proto, aby se mohly plně věnovat své nové kariéře v rodině, jejich vlastní děti je neodtrhávaly od práce s dětmi ve škole.

Slečna Hnátová byla krásná žena. Bratrovi jsem opravdu záviděl, že má takovou učitelku, my měli pana Pokorného. Měl jsem ho taky rád, ale nebyla to slečna Hnátová... S bratrovou třídou jsem také jezdíval na výlety. Když jsem ještě sám do školy nechodil, myslím, že jednou nebo dvakrát mě jejich učitelka s nimi vzala na školní výlet. Byl to pro mě úžasný zážitek, jet s učitelkou a staršími dětmi, protože tehdy to byla hierarchie, starší kluci se jinak s takovými prcky nebavili. Ten, kdo byl ve třetí třídě, se nebavil s tím, kdo byl v první.

Bratr se na fotce mračí. Vlastně se tam mračí všichni. Ty děti uviděly nějakého pána s dekou, byli pěkně vykulení a nevěděli, jak se mají chovat. Jak to zpívá Nohavica v jedné písničce: "Kdybych se narodil před sto lety...ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká..."

Po válce jsem se dozvěděl, že slečna Hnátová žije v Černošicích, ale nějak jsem se nikdy nedostal k tomu, že bych ji navštívil. Možná je to dobře. Možná by si mě ani nepamatovala. Byla to už stará dáma. Je to vždycky citlivá věc potkat lidi, které jste nějak znali, takhle po letech. Možná je lepší zachovat si krásnou vzpomínku, jací bývali tenkrát.